

ԱՐԲԵՑՈՂ, ԵՒ ԺՈՒԺԿԱԼ, ՓԻԼԻՍՈՓԱՅՔ

ԱՐԲԵՑՈՂ.

Սնւտ է աշխարհս այս, կընքահայր,
 Սնւտ փող, սնւտ փառք, սնւտ աստիճան.
 Իսկ թէ աղէկ կամ օգտակար
 Բարիք սեպես քանի մ' փուճ բան,
 Առողջ եղիր, հանգիստ ապրէ,
 Ատեն անցուր բարեկամօք,
 Ուրիշներէն սիրուէ, սիրէ,
 Կեր ու խրմէ լաւ ընկերօք:

Սիրեմ ես գինւոյն փըրփուրը,
 Ի՞նչ հոտ ու համ, ի՞նչ գոյն՝ եղբայր.
 Ինչո՞ւ ատենն անցնի զուրը.
 Լից գինին, սիրուն կընքահայր:

ԺՈՒԺԿԱԼ.

Աշխարհըս սուտ չէ, սանահայր,
 Ոչ փողն, ոչ փառք, ոչ աստիճան.
 Դորա բարւոյ են մեզ պատճառ
 Թէ որ լինիմք մեք խոհական.
 Երբ ուղղութեամբ սիրեմք պատիւ,
 Երբոր չափով են աւաելիք,
 Երբոր ապրիմք մեք գոհ սրբաիւ,
 Ահա եղանք մենք երջանիկ:

Ի՞նչ ընեմ գինւոյն փըրփուրը,
 Ի՞նչ ընեմ հոտն ու գոյնն, եղբայր.
 Մի լընուր գուն ինծի զուրը.
 Չեմ խըմեր, սիրուն սանահայր:

ԱՐԲԵՑՈՂ.

Վազեցի ես ըզհետ փառաց,
 Ճակատս անվախ տըւի ուրմբին.
 Այն կատաղի սիրով վառուած
 Նըման եղայ խենդ խելաւին:
 Ի՞նչ շահ լինել խիստ ահարկու,
 Քեզի վրտանդ, այլոց վընաս.
 Ըզբաղիս մարդ մեռցընելու,
 Ըսպանութեան ելլես գընաս:

Սիրեմ ես գինւոյն փըրփուրը.
 Ի՞նչ հոտ ու համ, ի՞նչ գոյն՝ եղբայր.
 Ինչո՞ւ ատենն անցնի զուրը.
 Լից գինին, սիրուն կընքահայր:

ԺՈՒԺԿԱԼ.

Վազել զէնքով ըզհետ փառաց
 Ճակատը տալ անվախ ուրմբին,
 Կարգէ գուրս շնորհք է պարգեւած
 Միայն խելառ խենդ չեղողին.
 Պաշտօն Գահու եւ հայրենեաց,
 Պահել ծընողք՝ կին եւ զաւակ,
 Մընալ ազատ իգերութեանց,
 Քաջ մարդուն պարտք է անուշակ:

Ի՞նչ ընեմ գինւոյն փըրփուրը,
 Ի՞նչ ընեմ հոտն ու գոյնն, եղբայր.
 Մի լընուր գուն ինծի զուրը.
 Չեմ խըմեր, սիրուն սանահայր:

ԱՐԲԵՑՈՂ.

Լինիմ ըսի ես դատաւոր,
 Զօրէնս պահեմ սուրբ անարատ.
 Տեսի՛ թիւրէ զայն մեծաւոր
 Երբ խրմէ մեծըն գայ իգատ.
 Ի՞նչ շահ ունին դատք այդպիսիք,
 Կիսոց պատիժ՝ վարձ տալ ոմանց,
 Ընել զայլոց խիղճ խաղալիկ.
 Ամօթ չէ՞ ճանճ որսալ իցանց:

Սիրեմ ես գինւոյն փըրփուրը.
 Ի՞նչ հոտ ու համ, ի՞նչ գոյն՝ եղբայր.
 Ինչո՞ւ ատենն անցնի զուրը.
 Լից գինին, սիրուն կընքահայր:

ԺՈՒԺԿԱԼ.

Եթէ Աստուած քեզ դատաւոր
 Բաղմեցուցեր էր անպատճառ,
 Խելքըդ մընար միշտ անխոտոր
 Թէ չուղէիր առնուլ կաշառ.
 Ի՞նչպէս կըրնայ մարդ աջ ու ձախ
 Քաշել օրէնքը ինքնակամ,
 Ու կաշառքով ծախուիլ անվախ.
 Հրէշ է դատող մեծն անըզգամ:

Ի՞նչ ընեմ գինւոյն փըրփուրը,
 Ի՞նչ ընեմ հոտն ու գոյնն, եղբայր.
 Մի լընուր գուն ինծի զուրը.
 Չեմ խըմեր, սիրուն սանահայր: